

minst Norlinds rika folkloristiska kunnande. Boken avslutas med ett kapitel om den flerstämmiga musiken och orgeln.

Hela detta arbete präglas av den typiskt norlindska koncentrationen, grundligheten och detaljrikedomen. En mängd värdefulla litteraturhänvisningar, som också omfattar den modernaste litteraturen, höjer ytterligare verkets värde. Stundom blir tidsbestämningarna en smula svävande; det är icke alltid så klart, vad författaren avser med uttrycket »vid denna tid». Men att verket fyller en mycket betydande plats i svensk musikkritik är odiskutabelt. Det är redan omvittnat, vilken grundläggande betydelse hans verk haft och allt fortfarande har för vår musikvetenskapliga forskning, och även om man måste beklaga, att han rycktes bort innan han hunnit fullfölja sin så storslaget planerade översikt över den svenska musikhistorien, har vi från liturgisk-kyrkomusikalisk synpunkt all anledning att vara tacksamma över att han dock hann fullborda den viktiga del, som redan föreligger. Den vittnar på ett utomordentligt sätt om sin upphovsmans brinnande entusiasm och osparda forskarmöda och om den stora förlust, som hans bortgång innebär för svenskt musikliv och svensk musikvetenskap.

Jan Håkan Aberg.

Två hymner för tidegården.

Vid vesper på nyårsafton.

Gläd dig åt solen, snart är natten inne,
 Kläd dig i festens vitaste linne.
 Minns dock: vem nalkas
 När som dagen svalkas?
 Lustgårdens Herre.
 Vingarna vila alla dagens vindar.
 Vakterna darra framför gårdens grindar.
 Moln mellan stjärnor.
 Alla sångens tärnor
 Sluta att sjunga.

Strängen av silver från sitt fäste lossas.
 Guldskålen glider ur din hand och krossas.
 Avtalet häves,
 Lånet återkräves.
 Herren är nära.

Skaparen skatten av dagar återtager,
 Pärla för pärla lyftes i den dager
 Ingen kan skåda.
 Sanningen skall råda
 Sist och för evigt.

Tänk på din Herre, medan dagen varar,
 Lev i det ljus, som skulden uppenbarar.
 Han som förlåter
 Och ger livet åter —
 Han är i ljuset.

Fadern, som skapat alla våra dagar,
 Sonen som skänkt det liv, som Gud behagar,
 Anden, som tändar
 Ljus i alla länder,
 Evigt vi prise. Amen.

O. Hartman 1947.

På Kristi Förklaringsdag.

Sorlet har dött från väg och dammigtt vimmel.
 Ovanför oron och närmare din himmel,
 I rymder klara
 Är oss gott att vara
 Med dig allena.

Du som dig dolde, klädd i stoft och pina,
 Se såsom ljuset kläder dina.
 Omkring din panna
 Solens eldar stanna
 Såsom en krona.

O att få skåda det vi alltid trodde,
 Skåda den makt som här i ringhet bodde.
 Lönad förbidan,
 Ljus från andra sidan,
 Himmel på jorden.

Hyddor vi ville här åt himlen bygga,
 Fasthålla synen ägande och trygga.
 Ett är nödvändigt
 Nu och för beständigt:
 Jesus allena.

Ära ske Fadern, som ser i djupet neder,
 Sonen som med oss i tåredalen beder,
 Anden, som bådär,
 Dag då ögat skådär
 Himlen för evigt. Amen.

O. Hartman 1948.

Hugo Distler (1908—1942).

Det maa vel have været i begyndelsen af tredverne, jeg første gang stødte paa Hugo Distlers navn. Jeg mindes ikke længere naar eller i hvilken sammenhæng, men det har vel været hans første store værk for orgel, partitaen over Nun komm der Heiden Heiland, der fangede min interesse og henledte min opmærksomhed paa hans indtil da ukendte navn. Jeg mindes i al fald klart det stærke indtryk, jeg fik, ved at staa over for et værk, der i saa høj Grad var tænkt og følt ud fra orglets særegne klangverden, et værk, der havde sin rod i kirkelig tradition og dog var saa nyt i stil og saa helt sig selv, ulig al anden nyere orgelmusik.

I aarene derefter kastede jeg mig med iver over hvert nyt værk fra Distlers haand, og flere gange under mine besøg i Lübeck i disse aar gjorde jeg forsøg paa at lære ham personlig at kende, men desværre uden held. Havde jeg dengang vidst, at hans livstraad skulde blive saa kort, havde jeg vel sat mere ind paa at faa personlig kontakt med ham; nu blev det — bortset fra en uforglemmelig Abendmusik i Jacobikirken i Hamburg 1936 med opførelse af en række af hans værker og ham selv ved orglet — kun hans værker, jeg lærte at kende, men det blev til gengæld et saa interessant bekendtskab, at jeg vil prøve her at give et overblik over hans liv og værker.

Hugo Distler fødtes 1908 i Nürnberg og uddannedes efter endt skolegang i Leipzig hos Ramin, Martienssen og Grabner i henholdsvis orgel, klaver og komposition. Umiddelbart efter sin or-